

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerp van decreet betreffende de wijziging van artikel 5 en 42 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren

Samenvatting:

Het doel van dit ontwerpdecreet is om de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren aan te passen om te voorzien in een uniforme vergoedingsregeling voor de erkende dierenasielen wanneer deze in beslag genomen dieren opvangen.

Verder wordt ook voorzien in een rechtsgrond in de Dierenwelzijnswet teneinde tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, met nr. 67.857/1/V van 31 augustus 2020. De Raad stelt meer bepaald voor om het artikel 5, § 2, eerste lid, van de Dierenwelzijnswet uitdrukkelijk aan te vullen met de vermelding van “het kweken van dieren” als een mogelijke erkenningsvoorwaarde voor de erin vermelde inrichtingen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Deze nota heeft betrekking op het beleidsdomein omgeving en het beleidsveld dierenwelzijn.

Deze wijziging aan de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (ook genoemd: “Dierenwelzijnswet”) beoogt een uniform systeem in te voegen voor wat betreft de kosten die moeten worden gedragen door de verantwoordelijke van een dier wanneer het dier in beslag wordt genomen en wordt opgevangen door een erkend dierenasiel. De dienst Dierenwelzijn zal bij de verantwoordelijke van het dier de vergoeding innen en het erkend dierenasiel zelf vergoeden. De kosten voor de opvang van inbeslaggenomen dieren worden hierbij geïntegreerd in een ruimer systeem voor de ondersteuning van de dierenasielen.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2020/310 werd op 16 september 2020 verkregen. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan dit advies.

Het advies van Inspectie van Financiën werd bekomen op 10 september 2020 en het begrotingsakkoord werd verleend op 1 oktober 2020.

Op de Vlaamse Regering van 02 oktober 2020 werd voorliggend ontwerp van decreet principieel goedgekeurd (VR 2020 0210 DOC.1068/2), met het oog op advies van de Raad van State.

Op 04 november 2020 verleende de Raad van State zijn advies (advies met nr. 68.132/3) over voorliggend ontwerp van decreet. De opmerkingen van de Raad van State werden verwerkt zoals hierna zal worden toegelicht:

- Pag. 3, rn. 2.1: De Raad merkt op dat overeenkomstig het ontworpen artikel 42, §5, eerste lid, van de wet van 14 augustus 1986 (artikel 3, 2°, van het voorontwerp) de verantwoordelijke van het dier *“een vergoeding verschuldigd is voor de kosten verbonden aan de maatregelen die worden genomen met toepassing van paragraaf 1, 2 en 4”*. In de memorie van toelichting wordt die vergoeding evenwel enkel in verband gebracht met de kosten voor de opvang van in beslag genomen dieren door erkende dierenasielen, waardoor de vraag rijst of enkel een vergoeding wordt beoogd voor die kosten of ook voor andere kosten.

⇒ De memorie van toelichting wordt verduidelijkt. Er wordt bevestigd dat de vergoeding verschuldigd door de verantwoordelijke van het dier betrekking kan hebben op alle vermelde situaties genoemd in de paragrafen 1, 2 en 4.

- Pag. 5, rn. 2.3: De Raad maakt een taalkundige suggestie bij het ontworpen artikel 42, §5, derde lid, eerste zin, van de wet van 14 augustus 1986, t.t.z. in het eerste lid van paragraaf 5 te bepalen dat de vergoeding verschuldigd is *“aan de Dienst”* en om de eerste zin van het derde lid te laten wegvallen.

⇒ De tekst van het ontwerpdecreet wordt aangepast zoals voorgesteld door de Raad van State.

- Pag. 5, rn. 3: De Raad stelt voor om voor wat betreft de vergoeding vermeld in het ontworpen artikel 42, §1, vierde lid, van de wet van 14 augustus 1986, de Vlaamse Regering te machtigen om het bedrag van de vergoeding voor de erkende dierenasielen te laten bepalen, zodat dat bedrag kan worden afgestemd op de specifieke kostencomponent voor de opvang door erkende dierenasielen. De verwijzing naar de vergoeding (met andere woorden de retributie) die wordt geregeld in de ontworpen paragraaf 5 vindt de Raad ongelukkig, omdat het zeer goed mogelijk is dat de retributie die de verantwoordelijke verschuldigd is, andere kostencomponenten omvat dan de kosten die het erkende dierenasiel heeft gedaan voor de opvang van het betrokken dier.

⇒ De tekst van het ontwerpdecreet wordt aangepast zoals voorgesteld door de Raad van State.

- Pag. 6, rn. 4: De Raad vraagt om na te gaan of niet moet worden voorzien in een gelijkaardig vergoedingssysteem voor de andere dienstverleners (zoals dierenartsen en slotenmakers).

⇒ Er hoeft niet voorzien te worden in een gelijkaardig vergoedingssysteem voor andere dienstverleners. Dit onder andere omdat het bij asielen ingepast zal worden in een systeem

van structurele tussenkomst, waarbij het aan de dierenasielen toekomt om bijvoorbeeld de factuur aan de dierenartsen te betalen voor zover deze gedragen werd door het erkende dierenasiel zelf en dit in het kader van kosten verbonden aan de opvang door het asiel.

- Pag. 6, rn. 5: De Raad stelt voor om “van dit decreet” toe te voegen indien wordt vastgehouden aan de delegatie aan de Vlaamse Regering voor wat betreft de datum van inwerkingtreding.

⇒ Aangezien het artikel 3 van het decreet slechts in werking kan treden na de inwerkingtreding van de uitvoeringsbepalingen, wordt geopteerd om de delegatie aan de Vlaamse Regering te behouden voor wat dit artikel betreft. Artikel 2 kan volgens de gebruikelijke regeling in werking treden, nl. tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

In de beleidsnota 2019-2014 Dierenwelzijn wordt het ontwikkelen van een coherent en vooruitstrevend beleid voor alle categorieën van dieren vooropgesteld. Als operationele doelstelling wordt er dan ook meer en meer ingezet op de versterking van het dierenwelzijnsbeleid op het lokale niveau en de verdere professionalisering van de erkende dierenasielen. Ook wordt er ingezet op een kordate handhaving.

Onder meer met betrekking tot de kordate handhaving wordt er ook een impact verwacht op de werking van de erkende dierenasielen die inbeslaggenomen dieren opvangen in het kader van het huidige artikel 42, §1 en §5 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (ook genoemd: Dierenwelzijnswet). Artikel 42, §5 van de voormelde wet houdt een vergoedingsregeling in zich, waarbij het aan de dierenasielen zelf toekomt om de vergoedingen te gaan verhalen op de verantwoordelijke van het dier. In de praktijk blijkt echter dat de erkende dierenasielen veelal te maken krijgen met wanbetalingen, waardoor het financiële risico ook in grote mate bij hen komt te liggen. Artikel 42, §5 van de Dierenwelzijnswet voorziet evenwel in een mogelijkheid voor de Dienst Dierenwelzijn om de vergoeding voor te schieten, maar ook dit geeft in de praktijk aanleiding tot discussie. De vraag rijst namelijk welke kosten er in aanmerking kunnen worden genomen en welke kosten er effectief kunnen worden verhaald op de verantwoordelijke van het dier.

Dit ontwerp wenst te verhelpen aan die problematiek door een systeem in te voeren waarbij de kosten die gemaakt worden door de erkende dierenasielen op de verantwoordelijke van het dier worden verhaald door de Dienst Dierenwelzijn. Er wordt geopteerd om de Dienst Dierenwelzijn zelf de rol toe te bedelen om de kosten te gaan verhalen op de verantwoordelijken van de dieren, waarbij de Dienst Dierenwelzijn dan ook – in combinatie met subsidies die zullen worden toegekend op basis van het recent ingevoerde artikel 5bis in de Dierenwelzijnswet en haar uitvoeringsbesluit– de kosten aan de erkende dierenasielen zal vergoeden. De kosten voor de opvang van inbeslaggenomen dieren worden hierbij dus geïntegreerd in een ruimer systeem voor de ondersteuning van de dierenasielen.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting

Artikel 2

Door middel van artikel 2 wordt artikel 5, §2, eerste lid van de Dierenwelzijnswet aangevuld met de vermelding van het kweken van dieren als een mogelijke erkenningsvoorwaarde voor de erin vermelde inrichtingen, zijnde hondenkwekerijen, kattenkwekerijen, dierenasielen, dierenpensions, handelszaken voor dieren, markten en dierentuinen. Deze aanvulling gebeurt teneinde tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, met nr. 67.857/1/V van 31 augustus 2020.

Artikel 3

Artikel 3 van het ontwerp van decreet voert een wijziging door aan artikel 42 van de Dierenwelzijnswet. Aan paragraaf 1 van de voormelde bepaling enerzijds wordt een derde tot en met vijfde lid toegevoegd en paragraaf 5 anderzijds wordt volledig vervangen.

Er wordt een uniform systeem ingevoerd voor de maatregelen die worden genomen op basis van de paragrafen 1, 2 en 4 van de Dierenwelzijnswet. In paragraaf 5 wordt bepaald dat de verantwoordelijke van het dier een vergoeding verschuldigd is aan de Dienst Dierenwelzijn voor de kosten die aan de voormelde maatregelen verbonden zijn. De vergoeding verschuldigd door de verantwoordelijke van het dier kan dus betrekking hebben op alle vermelde situaties genoemd in de paragrafen 1, 2 en 4. De verantwoordelijke van het dier draait immers in alle gevallen op voor alle kosten verbonden aan de inbeslagname en de bestemming, en dit ongeacht welke bestemming nadien gegeven wordt aan het dier. De tarieven van de vergoedingen worden door de Vlaamse Regering vastgesteld. Doordat de vergoeding verschuldigd is aan de Dienst Dierenwelzijn, komt het dus aan de Dienst Dierenwelzijn toe om deze te verhalen op de verantwoordelijke van het dier. Het erkend dierenasiel kan dus niet langer zelf de kosten gaan verhalen op de verantwoordelijke. In een besluit van de Vlaamse Regering zullen de nadere regels daaromtrent verder worden vastgesteld.

Het is de bedoeling dat de door de Dienst geïnde vergoedingen terugvloeien naar het erkende dierenasiel. Het erkend dierenasiel dient daarvoor overeenkomstig het nieuw toegevoegde lid 3 van paragraaf 1 aan de Dienst een overzicht te bezorgen van de dieren die werden opgevangen en de periode waarvoor zij werden opgevangen. Er wordt een vergoeding betaald aan het erkende dierenasiel voor de opvang en voor de kosten verbonden aan de opvang (zoals bepaalde dierenartskosten die gedragen werden door het erkend dierenasiel) (cf. lid 4). Aan de Vlaamse Regering wordt tenslotte delegatie verleend om het bedrag van de vergoeding te bepalen en de nadere regels vast te stellen voor wat betreft de procedure, vermeld in de nieuw toegevoegde leden 3 en 4 (cf. lid 5)

Artikel 4

Artikel 4 bepaalt de datum van inwerkingtreding, waarbij artikel 2 van dit decreet volgens de gebruikelijke regeling zal inwerking treden (nl. 10 dagen na publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad) en artikel 3 van dit decreet slechts na inwerkingtreding van de uitvoeringsbepalingen.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

De Dienst Dierenwelzijn zal enerzijds bij de verantwoordelijke van het dier een vergoeding voor de kosten van de inbeslagname innen en anderzijds het dierenasiel dat instond voor de opvang van het inbeslaggenomen dier vergoeden. Vermits dus een vergoeding geïnd wordt en eveneens een evenwichtige vergoeding uitgekeerd zal worden, zal de budgettaire impact beperkt zijn.

Hierbij moet opgemerkt worden dat de vergoeding aan de dierenasielen voor de opvang van inbeslaggenomen dieren deel uitmaakt van een meer omvattend subsidiesysteem voor de dierenasielen. Deze subsidies worden aangerekend op artikel QB0-1QFD2MA-WT basisallocatie 1QF104 waarop recurrent 2.000 k.euro wordt voorzien. Verder wordt de vergoeding van de verantwoordelijke van het dier geïnd op artikel QB0-9QFDTMB-OW (Dierenwelzijnsfonds).

Aan de inkomstzijde van het Dierenwelzijnsfonds verandert dus niets, maar aan de uitgavenzijde zullen de middelen in het Fonds niet (langer) gebruikt worden voor de vergoeding van de opvang van inbeslaggenomen dieren.

B. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerp van decreet heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

C. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het ontwerp van decreet heeft geen weerslag op de financiën van de lokale besturen, noch op personeelsvlak, noch op het vlak van de werkingsuitgaven, de investeringen en schuld, en de ontvangsten.

4. VERDER TRAJECT

Na de definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering en de indiening van het ontwerpdecreet in het Vlaams Parlement volgt de parlementaire behandeling.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaand ontwerp van decreet betreffende de wijziging van artikel 5 en 42 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, en de bijhorende memorie van toelichting;

2° de Vlaamse minister, bevoegd voor Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand te gelasten voornoemd ontwerp van decreet en de bijbehorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS